

РЕШЕНИЕ

№ 5556

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.Ш

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от М.Ш Гражданско дело № 20221110139069 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от И. Б. А. против ..... **иск с пр. осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 435 КЗ** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **507,54 лева** – мораторна лихва върху сумата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., за периода 19.07.2021 г. – 20.07.2022 г., както и сумата от **4,15 лв.** – лихва за забава върху главницата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., претендирана за периода 20.07.2022 г. - 22.07.2022 г.

Първоначално с исковата молба е претендирана сумата от 4 978,53 лв.- главница, и лихва за забава върху нея в размер на 507,54 лева. **Главницата е заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г.** и относно нея за иска за главница е извършен отказ; пр-вото е прекратено в тази част.

Ищецът твърди, че като водач на МПС К. Ц ..... извършва нарушение на правилата за движението по пътищата, като се сблъсква с мантинела на 15.06.2020 г., около 20,30 часа на АМ Тракия при км 57+164 посока София-Пловдив като предизвиква тотална щета на МПС и средна телесна повреда на пътничката в автомобила Ванеса Силвиева Тодорова. Вследствие на ПТП Ванеса Силвиева Тодорова получава спинална компресия и контузия на бял дрo..... като ищецът доброволно заплаща лечението ѝ в размер на 4 978,53 лв. на 18.06.2020 г. С решение № 100/14.02.2022 г. по н.д. № 53/2022 г. по описа на РС Пазарджик, влязло в сила на 02.03.2022 г., водачът И. Б. А. е признат за виновен за това, че на горепосочената дата по горепосочения начин при управление на МПС по непредпазливост е предизвикал средна телесна повреда; на осн. чл. 78, ал. 1 НК е освободен от наказателна отговорност и вместо това му е наложена глоба.

Ищецът сочи, че към датата на ПТП ГО е била застрахована при ответника, който дължи възстановяване на заплатената от ищеца доброволно сума ведно с лихвите за забава. Соци, че на 19.04.2021 г., 18.05.2022 г. и 23.05.2022 г. е входирал писмени претенции при застрахователя. На 16.06.2022 г. между ищеца като

застрахован и ответника като застраховател е сключено споразумение, по силата на което ответникът се задължил да възстанови сумите до един месец, т.е. до 16.07.2022 г.

На 20.07.2022 г. е входирана исковата молба.

На 22.07.2022 г. в хода на процеса и преди да получи исковата молба за отговор ответникът е заплатил главницата от 4 978,53 лв.

С молба от 16.08.2022 г. ищецът е уведомил съда за плащането. Пр-вото е **прекратено** поради отказ от иска относно сумата от 4 978,53 лв. с определение от 22.08.2022 г., в сила от 07.10.2022 г. /л. 41/.

С молба от 09.09.2022 г. на л. 44 ищецът уточнява претенциите си – претендира сумата от **507,54 лева** – мораторна лихва върху сумата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., за периода **19.07.2021 г. – 20.07.2022 г.**, както и сумата от **4,15 лв.** – лихва за забава върху главницата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., претендирана за периода **20.07.2022 г. - 22.07.2022 г.**

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва претенцията за лихви по основание и размер. Излага, че началото на сочения от ищеца момент на забавата не съответства на датите на подаване на писмените претенции и сроковете по КЗ. Сочи, че първата претенция е подадена пред ответника на 19.07.2021 г. Твърди, че не е станал повод за завеждане на делото и не дължи разноски. Прави възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира следното.

С оглед посоченото от ответника в отговора на исковата молба безспорни в отношенията между страните са всички обстоятелства от фактическия състав на иска, а именно че: към датата на ПТП от 15.06.2020 г., около 20,30 часа на АМ Тракия при км 57+164 посока София-Пловдив, гражданската отговорност на водача на МПС К. Ц ..... е била застрахована при ответника; че при ПТП е нанесена средна телесна повреда на пътничката в автомобила Ванеса Силвиева Тодорова, като ищецът доброволно е заплатил лечението й сума в размер на 4 978,53 лв. на 18.06.2020 г.; че с решение № 100/14.02.2022 г. по н.д. № 53/2022 г. по описа на РС Пазарджик, влязло в сила на 02.03.2022 г., водачът И. Б. А. е признат за виновен за това, че на горепосочената дата по горепосочения начин при управление на МПС по непредпазливост е предизвикал средна телесна повреда; на осн. чл. 78, ал. 1 НК е освободен от наказателна отговорност и вместо това му е наложена глоба; че на 16.06.2022 г. между ищеца като застрахован и ответника като застраховател е сключено споразумение, по силата на което ответникът се задължил да възстанови сумите до един месец, т.е. до 16.07.2022 г.; че на **22.07.2022 г. в хода на процеса и преди да получи исковата молба за отговор** ответникът е заплатил главницата от 4 978,53 лв.

По иска в тежест на ищеца е възложено да докаже момента, в който ответникът е изпаднал в забава, вкл. че е посочил банкова сметка с писмена претенция; периода на забавата; размера на исковите за забава. При установяване на горното в тежест на ответника е да докаже възраженията си.

Ищецът не спори, че е получил плащане на претендираната главница на дата

22.07.2022 г. - в хода на съдебното производство. Извършеното от ответника плащане в срока по чл. 131 ГПК и в хода на процеса съставлява признание за осъществяване на фактите, включени в основанието на вземането относно главницата.

Ищецът претендира лихва за забава, както следва: сумата от **507,54 лева** – мораторна лихва върху сумата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., за периода **19.07.2021 г. – 20.07.2022 г.**, както и сумата от **4,15 лв.** – лихва за забава върху главницата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., претендирана за периода **20.07.2022 г. - 22.07.2022 г.**

ПТП е от 15.06.2020 г. и при настъпването му по вина на ищеца са нанесени телесни увреждания на Ванеса Силвиева Тодорова. Видно от фактура 17.06.2020 г. на л. 19 Ванеса Силвиева Тодорова е сторила разходи за лечение в размер на 4 978,53 лв. Видно от платежно нареждане от 18.06.2020 г. на тази дата ищецът е заплатил по сметка на болницата разходите за лечение в размер на 4 978,53 лв.

С писмена претенция по чл. 380, ал. 1 КЗ от 19.04.2021 г. на л. 21 ищецът е претендирал възстановяване на заплатената от него сума, като обезщетение по см. на чл. 435 КЗ. Съгласно чл. 435 КЗ ако е удовлетворил увреденото лице, застрахователят има право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и на покритието по застрахователния договор и при спазване изискванията на чл. 434 КЗ. Чл. 434 КЗ гласи, че спогодбата между увреденото лице и застрахования, както и признаването на задължението от застрахования имат действие за застрахователя, ако той ги одобри. Т.е. според чл. 435 КЗ възстановилият вредите застрахован по застраховка ГО на автомобилистите има право да получи обезщетение в размер на сумата, с която е удовлетворил пострадалия, след одобрение от застрахователя. Аналогичната разпоредба на чл. 229 КЗ отм. гласи, че застрахованият има право да получи застрахователното обезщетение, ако е удовлетворил увреденото лице.

С писмената претенция от 19.04.2021 г. ищецът надлежно е претендирал обезщетение. Посочил е банкова сметка по см. на чл. 380, ал. 1 КЗ. Представил е с молбата констативен протокол за ПТП и препис от фактурата от 17.06.2020 г.

Съгласно чл. 496 КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Към молбата е представен протокол за ПТП, като според ал. 3 на чл. 496 КЗ застрахователят не може да откаже да се произнесе по основателността на претенция за обезщетение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е бил представен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие. Представянето на влязла в сила присъда не е сред документите, стриктно необходими съгласно чл. чл. 496 КЗ за произнасянето на застрахователя.

Въпреки това с писмо – отговор изх. № НИЩ – 2968/27.04.2021 г. застрахователят е изискал влязла в сила присъда и фактурата в оригинал. Решение № 100/14.02.2022 г. по н.д. № 53/2022 г. по описа на РС Пазарджик, с което ищецът е признат за виновен за извършването на ПТП, е влязло в сила на 02.03.2022 г. С молба от вх. № ОИ-323009/15.05.2022 г. на л. 25 ищецът и застрахован е приложил препис от решението на съда. С писмо – отговор изх. № НИЩ 3260/18.05.2022 г. е изискана

фактурата в оригинал. Същата е представена с молба вх. № ОК-334291/23.05.2022 г. на л. 27.

На 16.06.2022 г. между застрахования и застрахователя е сключено споразумение /л. 28/, с което застрахователят се е задължил да възстанови в срок до 16.07.2022 г. /чл. II-2/ сумата от 4 978,53 лв., както и **лихвите за забава** / чл. II-1/. Със сключването на спогодбата следва да се счита, че застрахователят е одобрил / по см. на чл. 434, ал. 1 КЗ/ извършеното плащане на лечението на пострадалия, което съставлява и признаването на задължението от страна застрахования по см. на КЗ.

В уговорения срок до 16.07.2022 г. застрахователят не е извършил плащане. На 20.07.2022 г. е заведена исковата молба.

Главницата е заплатена в хода на процеса - на 22.07.2022 г. /л. 40/, и поради отказ от иска пр-вото е прекратено за сумата от 4 978,53 лв. Към момента на прекратяването страните не са сторили каквито и да било разноси.

Спорът между страните е съсредоточен около това дали и от кой момент се дължи лихва за забава. Ищецът претендира лихва за забава считано от 19.07.2021 г. /след изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 вр. чл. 380 КЗ/ до 22.07.2022 г. /дата, на която е платена главницата в хода на процеса/. Ответникът оспорва да е поставен в забава и да дължи лихви.

Съгласно чл. 496, ал. 1 КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Също така застрахователят не може да откаже да се произнесе по основателността на претенция за обезщетение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е бил представен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие.

В случая с молбата – претенция от 19.04.2021 г. застрахованият е представил всички необходими документи – заверен препис от фактурата, по която е извършил плащане на пострадалия, както и протокол за ПТП, като в случая се касае за загуба на контрол на МПС и самокатастрофа в мантинела. Посочена е сметка с молбата.

Съдът намира, че тримесечният срок за определяне и изплащане на обезщетение по см. чл. 435 КЗ е започнал да тече на 19.04.2021 г. и е изтекъл на 19.07.2021 г. Изискването на влязла в сила присъда не съставлява надлежно основание за отказ да се определи обезщетение според посочените разпоредби на КЗ. Също така, сключването на споразумение между застрахования и застрахователя на 16.06.2022 г. не води до различни изводи относно момента, в който застрахователят е изпаднал в забава. В споразумението не е уговорено на осн. чл. 365 ЗЗД нещо различно относно дължимостта и размера на мораторната лихва. Главницата е заплатена след изтичане на срока по споразумението.

Дължимата мораторна лихва върху главницата от 4 978,53 лв. за периода 19.07.2021 г. – 20.07.2022 г. е в размер на **507,54 лв.** според справка в ел. калкулатор на осн. чл. 192 ГПК. За периода 20.07.2022 г. - 22.07.2022 г. дължимата мораторна лихва върху главницата от 4 978,53 лв. е в размер на **4,15 лв.** Исковете са напълно основателни.

По разноските. Ответникът претендира разноси. Моли на първо място

отговорността за разносните да бъде разпределена съгласно правилото на чл. 78, ал. 2 ГПК. Налице е първата предпоставка на сочената разпоредба, а именно ответникът е признал иска. Според чл. 496, ал. 1 вр. чл. 380 КЗ обаче сумите по споразумението е следвало да бъдат заплатени до 19.07.2021 г., което не е сторено в срок от ответника, а едва в хода на пр-вото и то само за главницата. Не са налице предпоставките на чл. 78, ал. 2 ГПК.

На ищеца се дължат разноски. Ищецът е сторил разноски в размер на 50 лв. дт. Според договор от 18.07.2022 г. ищецът е заплатил в брой 580 лв. адв. възнаграждение. Основателно е стореното от ответника възражение за прекомерност. Според правата и фактическа сложност на делото / плащане в хода на процеса и представени с исковата молба претенции и покана за плащане/ е дължимо възнаграждение от 400 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б.И“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „.....“ № 87, да **заплати на** И. Б. А. ЕГН *****, с адрес: гр. София, ЖК ....., бл.31А, вх..... ет.08, ..., по **предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 435 КЗ** както следва: сумата от **507,54 лева** – мораторна лихва за периода **19.07.2021 г. – 20.07.2022 г.** върху сумата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г., както и сумата от **4,15 лв.** – лихва за забава за периода **20.07.2022 г. - 22.07.2022 г.** върху главницата от 4 978,53 лв., заплатена в хода на процеса на 22.07.2022 г.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „.....“ № 87, да **заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК** на И. Б. А. ЕГН *****, с адрес: гр. София, ЖК ....., бл.31А, вх..... ет.08, ..., сумата от **450 лв.** – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____